Filin Mavi Uçurtması

Çınar BİBER

Filin Mavi Uçurtması

Çınar BİBER

Güneşli bir savanada, akasya ağaçlarının geniş dalları altında ve yumuşak çimenlerin yeri gıdıkladığı bir yerde, Eldon adında iri, yuvarlak bir fil yaşardı. Sıcak gri derisi nazik kırışıklarla doluydu ve yürürken kocaman sarkık kulakları yelken gibi çırpardı. Boynuna gevşek bağlanmış sade bir kırmızı atkı takardı ve küçük kara gözleri iyilikle parıldardı. Eldon, hortumuyla ve kocaman, dikkatli ayaklarıyla bir şeyler yapmayı çok severdi.

Eldon'un en iyi arkadaşı Milo'ydu; kum rengi tüyleri ve parlak kahverengi gözleri olan minicik bir mirketti. Milo, gökyüzüyle uyumlu küçük mavi bir şapka takardı ve heyecanlandığında uzun ince kuyruğu kıpır kıpır oynardı. Milo hevesli, meraklı ve cesurdu, gerçi Eldon'un yanında çok küçüktü. İki arkadaş her şeyi birlikte yapardı ve hep birbirlerini kollarlardı.

Bir meltemli sabah, Eldon, Milo'ya bir sürpriz yapmaya karar verdi. Çubuklar, ip ve büyük bir rulo parlak mavi kâğıt topladı. 'Bir uçurtma!' diye sevinçle boru gibi seslendi. 'Milo buna bayılacak!' Bütün gün çalıştı; bağladı, yapıştırdı, kesti. Uçurtma büyüdükçe büyüdü, ta ki küçük bir kayık kadar olana dek. Eldon gülümsedi, işiyle gurur duyuyordu.

Milo uçurtmayı görünce gözleri kocaman açıldı. 'Vay! Çok güzel!' diye ciyakladı, yerinde zıplayarak. Mavi kâğıt güneşte parlıyor, uzun kuyruğu dalgalanıyordu. Milo onu kaldırmayı denedi ama uçurtma çok ağırdı. Çekti, asıldı ama uçurtma kımıldamadı. 'Benim için biraz büyük,' dedi, biraz üzgün.

Eldon usulca kıkırdadı. 'Endişelenme, küçük dostum. Bunu birlikte düzeltebiliriz.' Uçurtmayı hortumuyla bir tüy gibi kaldırdı. Milo, Eldon'un gücüne hayran kalarak izledi. 'Bakalım ne yapabiliriz,' dedi Eldon. 'Onu tam sana göre yapacağız.' Milo başını salladı, kuyruğu umutla kıpırdıyordu.

Uçurtmayı yumuşak çimenlere yatırıp dikkatle incelediler. 'Belki daha küçük yapabiliriz,' dedi Milo. 'Ama nasıl?' Eldon hortumuyla başını kaşıdı. 'Kâğıdı katlayabiliriz,' diye önerdi. 'Ya da kesebiliriz.' Milo derin düşündü. 'Kesmek güzel şeklini bozabilir,' dedi. 'Katlamak işe yarayabilir!'

Eldon bir makas buldu ve kenarları dikkatle keserek uçurtmayı biraz küçülttü. Milo kâğıdı sabit tutarak yardım etti. 'Çok fazla değil,' dedi. 'Hâlâ yüksekten uçmasını istiyoruz.' Eldon başını salladı ve yavaşça kesti. Bitirdiklerinde uçurtma küçülmüştü ama yine de Milo'nun tek başına tutamayacağı kadar büyüktü.

Yeniden denediler. Eldon kenarları içe doğru katlayarak uçurtmayı daralttı. Milo, mavi şapkası yana eğik, dikkatle izledi. 'Bu daha iyi!' dedi. Ama kaldırmayı denediğinde uçurtma hâlâ çok ağırdı. 'Hmm,' dedi Eldon. 'Onu daha hafif de yapmalıyız.' Milo'nun kulakları biraz sarktı ama pes etmedi.

Eldon'un bir fikri vardı. 'Daha hafif çubuklar kullanalım,' dedi. Savanada ince, sağlam dallar aradılar. Milo mükemmel olanları buldu ve Eldon ağır iskeleti değiştirdi. Uçurtma daha hafif hissettirdi ama Milo onu tuttuğunda rüzgâr neredeyse onu devirecekti. 'Vay canına!' diye bağırdı. 'Güvenle uçurabilmem için hâlâ çok büyük.'

Eldon, Milo'nun başını usulca okşadı. 'Haklısın,' dedi. 'Onu tam sana göre yapmalıyız.' Uçurtmaya bakıp düşündüler. 'Belki daha da küçültebiliriz,' dedi Milo. 'Ve denge için daha uzun bir kuyruk ekleyebiliriz.' Eldon gülümsedi. 'Güzel düşünce, küçük dostum. Bunu deneyelim.'

Böylece mavi kâğıdı yeniden kırptılar ve uçurtmayı Milo için tam ideal boyuta getirdiler. Artık parçalardan yapılmış uzun, dalgalı bir kuyruk eklediler. Milo uçurtmayı tuttu ve ağırlığını hissetti. Hafif ve tutması kolaydı. 'Bu tam doğru geldi!' diye sevindi. Eldon ışıl ışıl gülümsedi. 'Hadi deneyelim!'

Rüzgârın düzenli estiği küçük bir tepenin zirvesine çıktılar. Milo ipi sıkıca tuttu ve Eldon uçurtmaya hortumuyla hafifçe bir savuruş verdi. Mavi uçurtma gökyüzüne yükseldi, dans edip alçalıp yükseldi. Milo sevinçle güldü. 'Onu uçuruyorum! Gerçekten uçuruyorum!' Uçurtma yükseklere süzüldü, bulutlara karşı parlak mavi bir nokta oldu.

Eldon sıcacık bir yürekle izledi. 'Başardın, Milo!' diye boru gibi seslendi. Milo uçurtmayı yönlendirirken koşuyor, mavi şapkası inip kalkıyordu. 'Birlikte başardık!' diye karşılık verdi. Uçurtma ipe asılıyordu ama Milo cesur ve mutlu hissederek sıkıca tutunuyordu. Rüzgâr kuyruktan şarkı söylüyor ve savana gülümsüyor gibiydi.

Bir süre sonra Milo uçurtmayı usulca indirdi. Eldon'un kocaman bacağına sarıldı. 'Bana böyle harika bir uçurtma yaptığın için teşekkür ederim,' dedi. 'Ve bana yardım ettiğin için.' Eldon hortumunu Milo'ya dolayarak ona yumuşak bir sarılma verdi. 'Arkadaşlar birbirine yardım eder,' dedi. 'Ve düşünceli arkadaşlar başkalarının ihtiyaçlarını gözetir.'

O günden sonra Milo mavi uçurtmasını sık sık uçurdu, Eldon hep yanındaydı. Zor şeylerin takım çalışmasıyla kolaylaştığını ve iyiliğin dostluğu güçlendirdiğini öğrendiler. Oynarken Milo'nun küçük mavi şapkası ve Eldon'un kırmızı atkısı esintide dalgalanıyordu. Savana kahkahalarla ve mavi gökyüzüyle doluydu.

Ve Milo uçurtmasına her baktığında, Eldon'un onu nasıl sadece kendisi için değiştirdiğini hatırladı. Düşünceli olmak, arkadaşının neye ihtiyacı olduğunu düşünmek demektir ve birlikte çalışmak her şeyi daha iyi yapar. Fil ve mirket en iyi arkadaş olarak kaldılar; uçurtma uçurup güneşli günleri paylaştılar, yürekleri rüzgâr kadar hafifti.